

7. Седмо основание, с което се твърди нарушение на правото на жалбоподателя по членове 7 и 17 от Хартата и/или по член 8 ЕКПЧ, и по член 1 от Допълнителния протокол към ЕКПЧ, и/или на принципа на пропорционалност
- Повторното включване на жалбоподателя в списъка нарушава основните му права на зачитане на доброто му име и на мирно ползване от собствеността му, както и принципа на пропорционалност.
8. Осмо основание, с което се твърди незаконосъобразността на повторното включване на жалбоподателя в списъка
- Повторното включване на жалбоподателя в списъка във всеки случай се основава на предполагаемата правомерност на ограничителните мерки, наложени на Корабната компания на Ислямска република Иран [Islamic Republic of Iran Shipping lines, „IRISL“], но посочените мерки срещу IRISL са неправомерни (поради изложените от IRISL причини, инкорпорирани в настоящото жалба чрез позоваване), поради което наложените на жалбоподателя мерки трябва да бъдат отменени.

Жалба, подадена на 23 април 2015 г. — Intercon/Комисия

(Дело T-206/15)

(2015/C 221/33)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Intercon Sp. z o.o. (Лодз, Полша) (представител: В. Eger, adwokat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да установи, че средствата, изплатени от Европейската комисия на жалбоподателя във връзка с участието му в проекта по договор VPН2-224635, представляват допустими разходи по смисъла на член II.14 от общите условия на този договор и съответно жалбоподателят не е длъжен да ги връща,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски,
- да спре изпълнението на обжалваното решение.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква едно основание, а именно нарушение на принципа на взаимна лоялност на страните по договора и на принципа на доверието на оператора в Комисията.

- Комисията не взела предвид нито едно от съображенията, изложени от бенефициера в писмото му от 14 август 2014 г., и нито един от документите, представени от него с това писмо. В това отношение Комисията се позовава на член 22.П.5 от приложение II към договора, който дава право Комисията да не взема предвид късно посочени твърдения и доказателства. Този подход обаче не бил оправдан, доколкото самата Комисия поискала от бенефициера да даде ново становище. При това положение пълният отказ да бъдат взети предвид новите доказателства и съображения представлявал явно нарушение на принципа на взаимна лоялност на страните по договора и на принципа на доверието на оператора в Комисията.
-